

Nette vi nu først Blikket paa Kul, da lyder det ret anseeligt, at den nu bestaaende Kultold, der i et Aar andrager c. 650,000 Kr., skal falde bort. Men dette Beløb tør paa ingen Maade opstilles som væsentlig eller udelukkende kommende Industrien tilgode, hvis Lovforslaget bliver Lov.

Det er selvfølgelig ikke muligt nøjagtigt at oplyse, hvor stor en Del af det Kvantum Kul, som aarligt indføres her i Landet, der bruges til Brændsel hos Private, til at fyre med i Dampskibe eller som Naaproduct i Gasværker, men det tør dog sikkert antages, at den Del, der anvendes i Industriens Tjeneste, langtfra er saa stor som den, der anvendes i de tre andre her nævnte Diemed. Den Fordel, Industrien kommer til at nyde ved Kultoldens Ophævelse, svinder altsaa ganske overordentlig, hvad der særdeles træffende kan illustreres ved et Par Exempler, hentede fra bestemte Fabriker. Den fgl. Porcellænsfabrik og Bing & Grøndahl's Porcellænsfabrik oplyse saaledes, at den aarlige Besparelse ved Kultoldens Ophævelse for dem begge tilsammen kun vil være c. 2,000 Kr., et for de nævnte Fabriker kun forsvindende Beløb, der naaelig ikke staar i Forhold til det Tab, Goldnedsettelsen paa indført Porcellæn formentlig vil tilføje dem, og som for dem begge opgives til henimod 50,000 Kr. De beregne nemlig aarlig gennemsnitlig at producere c. 200,000 Pd. dekoreret Porcellæn og c. 300,000 Pd. hvidt Porcellæn, men nu foreslaas Golden paa dekoreret Porcellæn nedfat fra 33 1/3 til 20 Ore pr. Pd. og paa hvidt Porcellæn fra 16 2/3 til 10 Ore pr. Pd., saaledes at Goldnedsettelsen i Alt for dem vil hjælpe sig til

for 200,000 Pd. dekoreret Porcellæn à 13 1/3 Ore	26,666 Kr.
„ 300,000 Pd. hvidt Porcellæn à 6 2/3 Ore.....	20,000 —

tilsammen... 46,666 Kr.

Fra L. B. Holmblads Stearinfabrik foreligger der den Oplysning, at Ophævelsen af Kultolden ved en aarlig Fabrikation af 400,000 Pd. Lys, hvortil bruges 180 Læster Kul, kun vil forstærke Fabrikens en Mindreudgift af 486 Kr. eller 0,00125 Ore pr. Pd. Lys.

Ophævelsen af Kultolden har aldeles bestemt kun mindre Betydning for de her nævnte Fabriker, og fra dem tør der formentlig delvis sluttet til hele Industrien. Kultolden er en Faktor, men kun en underordnet Faktor. Anderledes stiller det sig derimod, naar vi komme til Ophævelsen af Golden paa en Række mere eller mindre forarbejdede Gjenstande af Jern og andet Metal, der, da de ikke tilvirkes heri Landet, maa betragtes som Naaemner. Der er formentlig ingen Tvivl om, at denne Ophævelse af Gold virkelig vil komme Industrien til Nytte, men der er her, som det synes, berettigede Ønsker om at udstrække Goldfriheden noget videre, end Lovforslaget gjør. Det er saaledes ønsket, at ikke alene „Staal-Stænger“, men „Stænger af alle Slags Metaller“ maatte blive goldfrit, at trukkne Gas- og Vandledningsrør i Henseende til Goldfriheden maatte blive ligestillede med støbte Gas- og Vandledningsrør, ligesom at ikke-overspunden eller ikke-omvillet Jern- og Staaltraad maa blive goldfrit*). De Ønsker, der i denne Retning næres med Hensyn til Metalgjenstande, overgaas imidlertid langt af, hvad der ønskes i Henseende til Naastoffet Træ. Lovforslaget gjør nemlig intet Skridt af afgjørende Betydning her. Det nedfatter kun den nugældende Gold paa Træsarter i uforarbejdet eller raat udstaaren Tilstand, saa Bræder, Planke, Viser osv., men giver Intet frit, og dog ere de nævnte Artikler et nok saa vigtigt Naaproduct som de ovenfor nævnte Gjenstande af Jern og Metal; det synes derfor fuldstændig i Lovforslagets Aand, naar det hjøbenhavnske Smederlaug ønsker, at Løbe-Nr. 152 og 153 forandres til følgende korte Bestemmelser: „Alt raat og uforarbejdet Træ, deriblandt Lømmer og Bræder, frit.“ Slaas dette fast, er det en virkelig Hjælp overfor Industrien, og samtidig lettes Goldvæsenets Arbejde formentlig ikke ubetydeligt. Som et Naastof af Træ burde endelig vistrøet Træmasse til Papirfabrikation betragtes. Efter Lovforslaget forandres den bestaaende Gold (10 % af Værdien) til 0,25 Ore pr. Pd.; fra en Værditold bliver den en Bægttold; men dette turde vistnok være særdeles uheldigt, da Massen som Regel indføres i fugtig Tilstand, og Goldet altsaa særlig kommer til at afhænge af det Kvantum Vand, som det paagældende Parti tilfældig indeholder. Naturligvis vilde det vistnok være rigtigere helt at frigive Indførselen af den her nævnte Papirmasse, saa meget mere, som Goldet paa Hovedmassen af Papir er foreslaaet nedfat fra 2 1/2 Sk. til 4 Ore pr. Pd. eller med ca. 1 1/5 Ore pr. Pd., Noget, vi her, drage frem, fordi det i Lovforslagets Motiver, der dog udtale, „at vore indenlandske Papir-

*) Det skal dog ikke lades ubemærket, at der ogsaa har høvet sig Stemmer for i enkelte Retninger at indskrænke Antallet af de Gjenstande, der efter Lovforslaget skulle indgaa goldfrit. Det dreier sig her væsentlig om Kobberplader samt Jernplader, forsynede med Huller, men hertil skulle vi nedenfor komme tilbage.